

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za pravne zadeve

2011/2037(INI)

2. 3. 2011

OSNUTEK POROČILA

o revizijski politiki: kaj smo se naučili iz krize
(2011/2037(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Antonio Masip Hidalgo

Pripravljalavka mnenja (*):

Kay Swinburne, Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

(*) Pridruženi odbor – člen 50 Poslovnika

PR_INI

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....3

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o revizijski politiki: kaj smo se naučili iz krize (2011/2037(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 13. oktobra 2010 z naslovom „Revizijska politika: kaj smo se naučili iz krize“ (KOM(2010)0561)),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne o korporativnem upravljanju finančnih institucij (2010/2303(INI))¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2009 o izvajanju Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (2008/2247(INI)),²
- ob upoštevanju Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obvezni reviziji letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov,³
- ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7–0000/2011),

Splošne zadeve

1. odobrava zeleno knjigo Komisije in njen celoviti pristop;
2. meni, da bi morala razprava o vlogi revizorjev potekati vzporedno s premislekom o vlogi revizijskega odbora, ki je komajda še učinkovit, ter o finančnem poročanju in o informacijah o tveganju, ki jih morajo zagotoviti podjetja;
3. opominja Komisijo, da je treba izvesti obsežno in temeljito analizo učinkov, v kateri bodo pretehtane različne možnosti politike in ki bo osredotočena na praktična vprašanja v skladu z načelom boljše priprave zakonodaje;

Vloga revizorja

4. meni, da ima obvezna revizija družbeno vlogo in služi javnemu interesu, torej gre za temeljno potrebo demokratičnega gospodarskega in političnega sistema;
5. se strinja s Komisijo glede načela, da morajo biti ugotovitve revizijskega poročila osredotočene na vsebino, ne obliko;
6. poziva Komisijo, naj preuči, na kakšen način bi bilo mogoče naloge revizorjev razširiti, da bi obsegale revizijo informacij o tveganjih, ki jih zagotovi revidirani subjekt, ne da bi

¹

² UL C, 87 E, 1.4.2010, str. 23.

³ UL L 157, 9.6.2006, str. 87.

zanemarili preverjanje informacij, posredovanih v obrazcih računovodskih izkazov;

7. meni, da bi bilo treba revizorju naložiti odgovornost za opozarjanje nadzornikov oziroma pristojnih organov v primerih, kadar odkrije težave, ki bi utegnile ogroziti nadaljnje delovanje revidiranega subjekta;
8. je naklonjen kratkim revizijskim poročilom, v katerih so ugotovitve izražene jasno in jedrnato in ki jim je priložena priloga z dodatnimi pojasnili o splošnih vprašanjih, kot je uporabljena metodologija, in konkretnih vidikih, kot so ključni kazalniki, zneski relativne pomembnosti, ocena tveganja, povezanega z bistvenimi računovodskimi ocenami ali bistvenimi sodbami, pa tudi s posebnimi težavami pri opravljanju dela;
9. meni, da je poklicni dvom temeljni kamen revizije, ki vpliva na vse njene faze; poudarja, da je ta dvom rezultat nepristranskosti in neodvisnosti revizorja;
10. meni, da je reden in tekoč dialog med zunanjim in notranjim revizorjem ter revizijskim odborom bistvenega pomena za uspešno revizijo, saj je treba delničarje sproti obveščati na primer o razlogih za izvolitev, ponovno izvolitev ali prenehanje opravljanja funkcije revizorja oziroma jim posredovati konkretna pojasnila o revizijskih poročilih;

Upravljanje in neodvisnost revizijskih družb

11. se strinja, da dejstvo, da revizorja imenuje in plačuje podjetje, ki ga ta revidira, vodi v neizogiben konflikt; kljub temu meni, da zaenkrat ni zadostnih razlogov, da bi revizorja imenovala tretje strani; glede na to poziva k okrepitvi vloge revizijskega odbora;
12. meni, da bi bilo treba dolžino pogodb o revizijskih storitvah omejiti na največ osem let, da se zagotovi neodvisnost revizij; je naklonjen temu, da bi se pogodbe sklepale najprej za štiri leta, z možnostjo enkratnega podaljšanja za nadaljnja štiri leta, čemu bi sledilo „obdobje ohladitve“, ki bi trajalo najmanj štiri leta oziroma osem let za subjekte javnega interesa, preden bi bilo mogoče najeti isto revizijsko družbo; meni, da bi bilo primerno, da bi revizijska družba po začetnem štiriletnem obdobju spremenila interno sestavo revizijskih ekip;
13. meni, da je treba nujno sprejeti ukrepe, da se preprečijo kršitve pravila o obvezni zamenjavi z imenovanjem druge revizijske družbe v skupini ali napotitvijo istih revizorjev v drugo podjetje;
14. meni, da bi bilo treba prepovedati nudenje določenih revizijskih storitev revidiranemu podjetju, če te pomenijo tveganje za neodvisnost revizorja, v vsakem primeru pa bi se bilo treba izogniti sočasnemu nudenju storitev notranje in zunanje revizije; tako bi omejili tudi umetno zniževanje cen revizijskih storitev („low balling“) v pričakovanju, da bo revizijska družba v zameno lahko ponudila dodatne storitve; iz tega razloga bi prepoved morala veljati za vse družbe in njihove stranke, še zlasti če so revizijske družbe velike;
15. meni, da bi bilo treba omejiti delež honorarjev, ki jih revizijska družba lahko prejme od posamezne stranke, v njenih skupnih prihodkih, da se prepreči ekonomska odvisnost revizijskih družb;

16. meni, da bi morale revizijske družbe, ki opravljajo revizije subjektov javnega interesa, objavljati njihove računovodske izkaze in da bi bilo treba revidirati tako te izkaze kot metode, ki jih te družbe uporabljajo, da se zagotovi kakovost njihovega dela;

Koncentracija in struktura trga

17. meni, da bi glede na obstoječo sestavo trga propad ene od štirih velikih revizijskih hiš v bistvu pomenil grožnjo za verodostojnost revizorskega poklica;

18. je prepričan, da bi utegnile družbe, ki veljajo za „prevelike, da bi lahko propadle“, povzročiti moralno tveganje, zato bi bilo treba oblikovati načrte za krizno ukrepanje v zvezi z njimi. Namen teh načrtov naj bi bil zmanjšati verjetnost, da revizijska družba brez utemeljenega razloga zapusti trg, preprečiti negotovost in zmedo, ki bi ju to povzročilo, in hkrati zagotoviti, da trga ne bo obvladal en sam oligopol, čeprav manjši;

19. meni, da bi morali načrti za ukrepanje v krizi predvideti mehanizem za obveščanje zakonodajalca o vseh težavah, s katerimi se sooča določena revizijska družba na državni ali mednarodni ravni, načrte za stabilizacijo revizijskih hiš, da se prepreči njihov propad zaradi množične izgube strank in zaposlenih, medtem ko poteka preiskava, objektivno preiskavo o izvoru težave, neodvisno od posledičnih sankcij, ki bo pojasnila, ali gre za notranjo težavo revizijske družbe in ali je slednjo mogoče delno ali v celoti rešiti, ter načrt za odzivanje, kjer zakonodajalec odloči, ali bo še naprej nudil pomoč revizijski družbi in pod kakšnimi pogoji. Po potrebi naj bi načrt predvidel tudi urejen prenos strank in zaposlenih na drugo revizijsko hišo;

20. meni, da je treba sestaviti in spodbujati prostovoljni etični kodeks za štiri velike revizijske hiše, da se bodo obvezale, da bodo omejevale lastno rast in tako omogočile razvoj srednje velikih revizijskih družb, kar bi bilo med drugim koristno za preživetje velikih;

21. znova poudarja, da je treba nujno prepovedati omejevalne klavzule v korist velikih štirih v pogodbah; poziva k spodbujanju združevanja srednje velikih in majhnih revizijskih hiš; poziva Komisijo, naj razmisli o uvedbi certifikatov kakovosti in registra kakovostnih revizijskih družb, ki bo dokaz, da lahko tudi srednja in mala podjetja zadovoljivo opravljajo svoje delo;

22. poziva Komisijo, naj uvede sistem rednih in obveznih javnih razpisov za subjekte javnega interesa, na katerih bo morala sodelovati najmanj ena družba, ki ne pripada velikim štirim; meni, da bi moral imeti v tem postopku odločilno vlogo revizijski odbor, v njem pa bi morali sodelovati tudi delničarji;

Ustvarjanje evropskega trga

23. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za postopno uskladitev, ki bo omogočila uvedbo evropskega potnega lista za revizorje;

Mednarodno sodelovanje

24. poziva Komisijo, naj si bolj prizadeva za zблиževanje;

o

o o

25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.